

SŁOWO WSTĘPNE

Z przyjemnością przekazujemy naszym Czytelnikom kolejny tematyczny numer *Neofilologa* *Koncepcje i wdrożenia w glottodydaktyce*. Tom wpisuje się w ciąg publikacji kładących nacisk na badania naukowe i ich praktyczne wykorzystanie. Stanowi kontynuację i rozwinięcie problematyki podjętej w 32. numerze tematycznym *Metody badań w językoznawstwie stosowanym, z naciskiem na przykłady praktycznego wykorzystania efektów badań glottodydaktycznych*. Tej tak ważnej problematyce Polskie Towarzystwo Neofilologiczne poświęciło jubileuszową konferencję naukową, z której sprawozdanie autorstwa Sebastiana Piotrowskiego znajdują Państwo na końcu tomu. Wydanie kolejnych dwóch tomów tematycznych, traktujących o stanie badań i ich zastosowaniach (*Neofilolog* 34 – *Glottodydaktyka jako nauka* i *Neofilolog* 35 – *Badania glottodydaktyczne w praktyce*), planowane jest na rok 2010.

Glottodydaktyka, jako nauka stosująca metody badań empirycznych, wykształciła wiele ciekawych koncepcji, wdrażanych z sukcesem. Mamy więc w tomie bardzo różne przykłady inspirujących rozwiązań, dotyczących prowadzonych badań i wykorzystania w praktyce ich wyników. Szczególną wartością publikacji wydawanych przez Polskie Towarzystwo Neofilologiczne jest to, że autorzy wywodzą się z różnych specjalności filologicznych. Penetrując te same obszary badawcze ale nauczając różnych języków, dzielą się doświadczeniami, które da się łatwo przezsześcić na nowy grunt. To znakomite źródło wzajemnych inspiracji.

Tom *Koncepcje i wdrożenia w glottodydaktyce* podzielony został na dwie części: *Koncepcje* – raporty z badań i *Wdrożenia* – raporty z wykorzystania wyników badań w praktyce – niezależnie od ich charakteru i nauczanego języka. W obrębie obu części teksty uporządkowano w porządku alfabetycznym. Sądzę, że różnorodność obszarów badawczych uzasadnia takie podejście.

Trudno czasami dokładnie określić dość płynne granice, w jakich treść artykułu kładzie nacisk na przedstawienie koncepcji czy też wdrożenia. Dlatego w pewnych przypadkach o przyporządkowaniu zdecydowały proporcje między wywodem teoretycznym a przykładami.

W części poświęconej ciekawym koncepcjom znajdują Państwo teksty traktujące o badaniu potrzeb edukacyjnych i zdolności językowych (Adriany Biedroń, Anny Jantarskiej, Iwony Droni, Pawła Sobkowiaka, Macieja Smuka), o rozmaitych zastosowaniach procedur i narzędzi badawczych (Marka Derenowkiego, Anny Koniecznej, Grażyny Kiliańskiej-Przybyło, Moniki Sułkowskiej), wreszcie o nowatorskich koncepcjach wykorzystywanych w nauczaniu i uczeniu się języka obcego (Joanny Góreckiej, Aleksandry Lyp-Bieleckiej, Ewy Półtorak, Joanny Pędzisz, Doroty Szczęśniak).

Część pokazująca ciekawe wdrożenia otwiera tekst autorstwa Wiesławy Burlińskiej – *Dyskurs edukacyjny w kształceniu przyszłych nauczycieli*. W części tej, poza tą i dwiema kolejnymi pozycjami ogólnymi, poświęconymi europejskiemu portfolio językowemu autorstwa Katarzyny Krzemińskiej i narzędziom web 2.0 w pracy nauczyciela języków obcych autorstwa Weroniki Górskiej, znalazły się artykuły, których treści poparte są przykładami z konkretnych języków: angielskiego (Melanie

Ellis, Lesława Tobiasza), niemieckiego (Małgorzaty Spychały, Cecylii Tatoj i Renaty Majewskiej), niemieckiego (Piotra Iwana, Iwony Wowro i Grażyny Zenderowskiej-Korpus) oraz francuskiego (Grzegorza Markowskiego).

Pragnę wyrazić wdzięczność pani prof. dr hab. Marii Dakowskiej za to, że przyjęła na siebie trud zrecenzowania 33 tomu *Neofilologa* a pani dr Melanie Ellis za korektę wszystkich streszczeń.

Halina Widła